antares

BİLİM-KURGU DERGİSİ

ANTARES 12 HAZİRAN 1977

Sahibi ve Yazı İşleri Sorumlusu : Sezar Erkin ERGİN

İsteme ve yazışma adresi : P.K. 56, Bakanlıklar, ANKARA

Sayısı 5,— TL. Bir yıllık abone 60,— TL.

Posta Çekleri Hesap No. : 10078115.

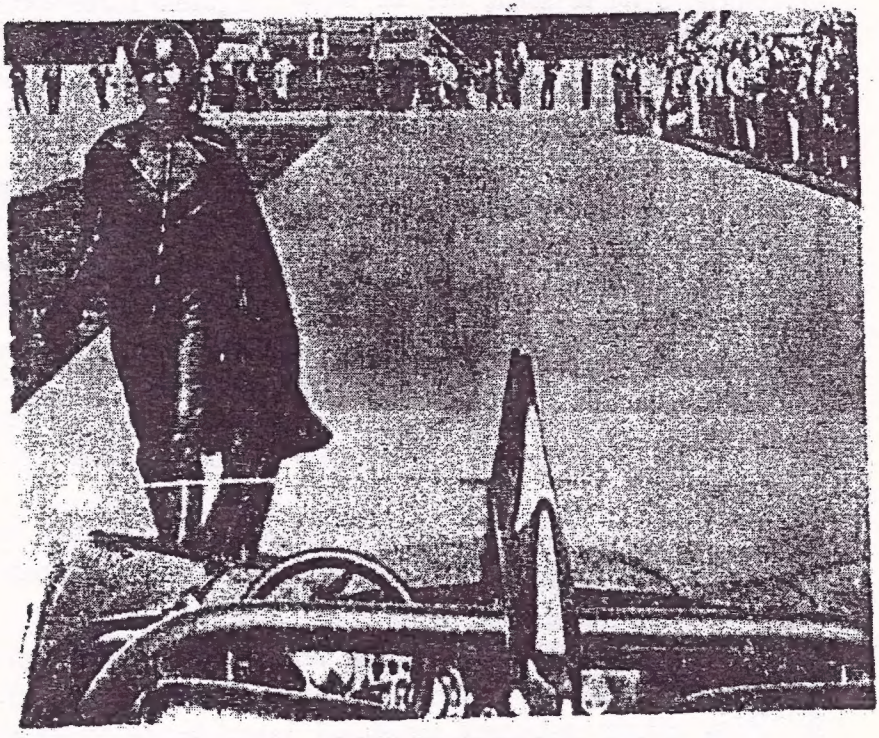

ÖLÜM YARIŞI 2000

BİR ARAŞTIRMANIN ARDINDAN

Geçen sayıda sözünü ettiğim araştırma sonuçları üzerinde biraz daha durup bunları yorumlamakta yarar görüyorum, sevgili okurlar.

1 no. lu sonuca bakalım önce ; bilim - kurgunun değişik adlarla da olsa günlük yaşantımıza girdiği gerçeğini doğrulamıyor mu ? 2 no. lu sonuç ise gösteriyor ki, ad konusunda büyük bir sorunla karşı karşıyayız. Ve işte inanılmayacak bir gerçek ; Yaptığım araştırmaya göre adı doğru bilenler, bilim - kurguyu diğerlerinden daha az tanıyorlar... Kurgu - bilim sözcüğünün bu denli tutulması kanımca, bilim adı altında bir güvenirlik arama kaygısından doğuyor. İlerde bu konuya yeniden değinmek gerekecek sanıyorum. 3 no. lu sonuç yukardaki kanımı doğrulamakta. Kavramı bir bilim dalı olarak benimseyenler çoğunlukta gözüküyor. 4 ve 6 no. lu sonuçları da aynı açıdan değerlendirebiliriz. 5 no. lu sonuç her ne kadar ilk bakışta yukardaki kanıyı baltalar gibi görünüyorsa da, bu, kavramla tanışıklığı olanların düşgücüne verdiği önemi yansıtmaktan öteye gitmiyor sanıyorum. 7 no. lu sonuç da, bu kavram altında, öyküden çok başka şeyler arandığını gösteriyor.

Gelelim 8. nolu sonuca. İşte burada oldukça ilginç bir durum sergileniyor : Okuyucu, fantastik gerçekçilikle bilim - kurgu arasında ayırım yapma konusunda tam anlamıyla bocalamaktadır. Karar verebilmesi için gerekli olan tanımlamalardan yoksun olduğu sürece, bu durum değişmeyecektir, sanıyorum.

Antares'in 7. sayısında bilim-kurguyu tanımlama yoluna gidilmişti. Fantastik gerçekçiliğin tanımını yapmak ise sanırım. Giovanni Scognamillo gibi, bu konunun ustalarına düşen bir görevdir.

Gelecek sayılarda bilim - kurguyu fantastik gerçekçilikten nasıl ayırmak gerektiği üzerinde duracak ve buna ilişkin örnekler sunacağım. Hoşça kalın.

Ankara'da iki kişilik bilim - kurgu - sever aile kiralık daire arıyor. Tel : 27 24 56

Bu sayıdaki yazı ve resimlerin yayın hakkı Antares dergisine aittir.

Koku

Sezar E. ERGİN

(Geçen sayıdan devam)

Mağaza sahibi, mösyö Duval'e hararetli hararetli bir şeyler anlatıyordu şimdi. Bir ara beni gösterdiğini ve benden konuş tuklarını farkettim. Ardından mösyö Duval bana başıyla hafif bir selâm verip uzağımdaki koltuklardan birine yerleşti. Mağaza sahibine dönüp sordum :

— Fransızcadan başka bir dil bilmiyor bu galiba.

— Ne yazık ki öyle, dostum. Ama aldırmayın. Ben aranızda çevirmenlik yaparım.

— Ee, sevgili dostumuz da bize katıldığına göre, işten söz edebiliriz. artık. Zengin olmak için daha ne kadar bekleyeceğiz ?

— Mösyö Duval'a ben de ondan söz ediyordum. Bana satmış olduğunuz parfümün formülünü verdiğiniz an patent antlaşmasında ortak olacağız.

— Paten anlaşması mı, o da ne demek ?

— Yani formülü bizden izinsiz başkalarının kullanmasını önlemek için resmî makamlara başvuracağız.

— İyi güzel ama, bende formül mormül yok ki...

Mağaza sahibinin yüzü değişir gibi oldu.

— Aman kuzum, bu işte milyonlar yatıyor. Formülsüz olmaz...

Masada duran paketten kendime bir sigara çektim.

— Dediğim gibi ; bende o aradığınız nesne yok. Ama isterseniz kokuyu nerden bulduğumu anlatabilirim size.

Mağaza sahibinin gözleri merakla irileşti. Mösyö Duval'e dönüp bir iki söz söyledi, sonra masasından çakmağı uzatıp elimdeki sigarayı yaktı.

— Anlatın, dinliyorum !

Sigaramdan derin bir soluk alıp sırtımı koltuğa yasladım ve,

— Peki öyleyse, dedim. Aslında bu anlatacaklarımı ilk size söylüyorum. Kimseye anlatmazdım ama, işin ucunda milyonlar var dediğiniz için bu kez doğruyu söyleyeceğim size : O kokuyu ben bir raslantı sonucu ele geçirdim... Bundan aşağı yukarı iki ay önce oturduğumuz kasabanın üzerinden gündüz vakti bir uçak geçti. Sessiz bir uçaktı. Daha önce gördüklerimize hiç

benzemiyordu. Bizim kasabalılar böyle şeylere aldırmazlar, onları sadece yedikleri, içtikleri ilgilendirir. Kafalarını sallayıp geçtiler, unuttular olayı. Bense meraklı bir kişi olduğum için usuma gelen ilk işi yaptım hemen. Uçağın ardında gözden yittiği tepeye doğru koştum. Oraları çorak bir arazidir. Pek insana cana rastlanmaz. İki saatlik zorlu bir tırmanıştan sonra tepenin zirvesine ulaştım. O zaman çekip gitti sandığım o yabansı uçağın tepenin ardındaki ova üzerinde dolaştığını gördüm. İnmek için bir yer arıyor gibiydi. Ben de onun alçaldığı yere doğru seğirttim. Yolu yarılamıştım ki, birden uçağın yere indiğini farkettim. Bir süre hiç bir şey olmadı. Ben yaklaşmama devam ettim. Sonra uçağın üst bölümünden bir adamın çıktığını gördüm. Üzerinde parlak giysiler, başında başlık vardı. Yavaş yavaş yere indi ve çevresine bakındı. Ben bu arada yakınlardaki bir çalılığın ardına gizlenmiş merakla olacakları bekliyordum. Bir ara adamın yabancı bir devletin casusu olabileceği de geçti kafamdan. Filimlerden bilirsiniz, casuslar yanlarında silâh taşır, bu yüzden ortaya çıkma yürekliliğini gösteremedim. Daha sonra adamın yakındaki bir ağacın dibine sokulduğunu gördüm. Sırtı bana dönüktü. Ne yaptığını pek kestiremiyordum. Sonra birden geri dönüp uçağına bindi ve uçak havalanıp yükseldi. Bir dakika içinde gözden yitmişti. Orada öylece kalakaldım. Ardından kendimi toparlayıp ağaca doğru yürüdüm. Adam eğer casussa oraya bir şeyler gizlemiş olabilirdi pekâlâ. Gerçekten de ağacın gövdesinde ufak bir kovuk vardı. Yaklaşınca burnuma keskin ama çok güzel bir koku geldi birden. Ağacın dibi ıslanmıştı ve kovukta da bir iki parmak kadar bir sıvı birikmişti. Koku bu sıvıdan geliyordu. Her zaman yanımda taşıdığım aspirin tüpünü boşaltıp içine bu sıvıdan doldurdum. Bir süre daha belki yine gelir diye uçağı orada bekledim. Ortada görünmeyince ben de kasabaya döndüm. Kasabadaki bakkal ahbabımdır. Bir sürü ıvır zıvır yanında kolonya da satar. Sıvıyı ona da koklattım. Çok beğendi ve bu gibi kokulara kentteki kadınların avuç dolusu para saydıklarını söyledi. Öğüdünü tutup ben de o kokan sıvıyı size getirdim. Hepsi bu işte...

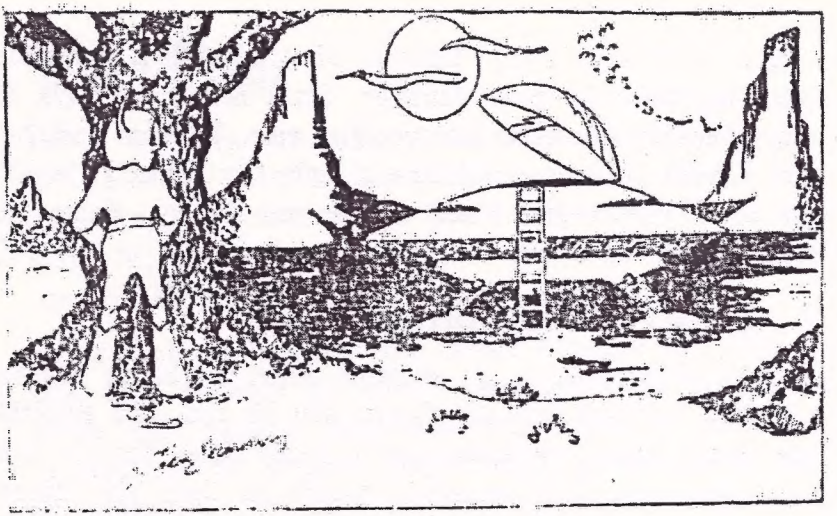

Mağaza sahibi ağzı bir karış açık sonuna dek beni dinlemişti. Ben susunca mösyö Duval'e dönüp anlamadığım bir şeyler söyledi. Sonra ikisi birden bana gözlerini dikip bir süre süzdüler. Ardından mösyö Duval ayağa kalktı, mağaza sahibine yüksek sesle bir şeyler söyledi. Kızgın olduğu belliydi. Sözlerini bitirir bitirmez hırsla kapıya doğru yürüdü ve çekip gitti. Odada ikimiz yalnız kalmıştık. Mağaza sahibi boncuk boncuk ter basan yüzünü cebinden çıkardığı bir mendille sildi ve biraz önce benim boşaltmış olduğum pakette boş yere bir sigara arandı. Yavaşça öne doğru eğilip,

— Ee, bizim milyonluk iş ne oldu ? dedim.

Durup yüzüme baktı, düşündü. Sonra masanın üzerindeki bir kâğıda bir şeyler karalayıp kâğıdı zarfladı, kapattı ve bana uzattı.

— Bu adrese git, dedi. Aradığın milyonluk iş orada.

Zarfı aldım, elini sıkıp teşekkür ettim. Ben odadan çıkarken o hâlâ yüzündeki teri silmeye çabalıyordu.

Mağazadan çıkar çıkmaz zarfı açıp verdiği adrese bir göz attım. Şunlar yazılıydı : **Belediye Temizlik İşleri Müdürlüğü, Tuvaletler Bakım Hizmetleri Bölümü.**

Resim : Tarık ERGUVAN

Kâğıdı parçalayıp attım. Benimle alay ediyordu namussuz. Ama son gülen iyi güler demişler. Şimdi hemen kasabaya dönüp o uçağın geçmesini bekleyeceğim yine. Ve işler umduğum gibi giderse bu mağaza sahibine bir gün hiç tadmadığı lezzette bir pasta yedireceğim. Daha da var mı, diyecek. Bahse var mısınız ? □

BİLİM - KURGU DÜNYASINDAN

* TRT televizyonunda şu günlerde Arzın Merkezine Seyahat (Journey To The Center Of Earth) adlı bir dizi filim gösteriliyor. Ancak çizgi filimlerden oluşan dizinin Jules Verne'in ünlü yapıtı ile ad ve konu benzerliği dışında bir ilgisi yok. İlkokul çağındaki çocuklar için hazırlandığı anlaşılan dizi düşsel türe (fantezi) bir örnek sayılabilir. Zira daha önce gösterilen Uzay Meleği (Space Angel), Çelik Bilek (Johnny Quest), Stingray gibi dizilerin aksine bu dizide mantık dışı ve tutarsız bir anlatım yolu seçilmiş.

* Vampirella adlı bir çizgi roman dergisinde de bir süredir Uzay 1999 dizisinin henüz yurdumuzda gösterilmemiş serüvenleri yayınlanmakta. Dergide ayrıca her sayıda kısa bilim - kurgusal çizgi öykülere yer veriliyor ve b - k sinemasından eski örnekler fotoğraflarla tanıtılıyor.

* 5 Şubat Cumartesi günü televizyonda İngiliz Kemal'in Oğlu adlı bir yerli filim yayınlandı. Fikret Hakan ve Muzaffer Tema'nın oynadığı filimde yabancı bir çaşıt örgütünün İstanbul'u havaya uçurmak isteyişi anlatılıyordu. Eski Bond tipi filimlerin çok kötü bir uyarlaması olan bu filmi göremeyenler, sanırız görenlerden daha şanslı addedebilirler kendilerini.

* 1975'den bu yana ülkemizde yayınlanmış b - k kitaplarının bir listesi de şöyle :

KARAKUŞ	Alistair MacLean	Milliyet
ROBOTLAR	Isaac Asimov	"
JOKER OYUNA GİRİNCE	Raymond Hawkey - Roger Bingham	"
DÜNYADAN KOPUŞ	E. C. Tubb	"
MAVİ GEZEGEN	Philippe V. Rivages	Baskan
UZAYDAN GELEN YABANCI	Rene Guillot	Remzi

Tayfun

Recai DİNÇER

Biraz dinlenmek için uzandı. Teknenin yüksek küpeştesinin [illegible] yatak gerçekten rahattı. Ellerini başının altına koydu, sırtüstü döndü. Gökyüzü ne kadar güzeldi; masmavi, hiç bir insan elinin boyaları karıştırıp bulamıyacağı kadar güzel bir mavi.

Tekne onaltı metre boyunda yüksek küpeşteli açık deniz modeli, aynı zamanda iki direkli yelkenliydi. Yat tipi yapılmış, gövde kalın saçlarla sağlamlaştırılmıştı. Hiç bir noksanı yoktu gerçekten de teknenin. İkiyüz beygir gücünde Dizel motoru ile, radyosu ile her türlü ihtiyacı karşılayacak şekilde donatılmış mükemmel bir tekneydi.

Portatif radyoyu kendine çekti, Miami istasyonunu açtı, haberler yakındı, müzik kesilince haberler başladı; Kissinger'in Ortadoğu seyahatini veriyordu. Sonra Hindistan'da bir yılda açlıktan üçyüzbin kişinin öldüğünün açıklandığını, Formoza'da çarpışmaların şiddetlendiğinin bildirildiğini, Trafik kazalarını önleyici yeni bir buluşun geliştirildiğinin bildirildiğini, Uluslararası Nüfus planlaması kongresinin Yeni Delhi'de yapılmasının kararlaştırıldığını haber verdi; Arjantin'de bir kadının bir batında yedi çocuk dünyaya getirdiğini anlattı. Meteoroloji haberlerine geçti, onu da verdi. «İyi», dedi kendi kendine, «bu gün de hava iyi, bahsi kazanacağım İnşallah, arkadaşlara kendimi ispatlıyacağım. Bermuda'ya kadar iyi gitti yolculuk, ordan çıkalı da iki gün oldu, vaziyet çok iyi, fırtına olasılığı yok, gel keyfim gel...» Radyoda güzel bir kalipso çalınıyordu, parmaklarıyla müziğe tempo tuttu.

Takip ettiği yol deniz ulaşımının biraz dışında kalıyordu. Ancak, Okyanus aşırı uçakların güzergâhıydı bu yol. Miami, Bahamas, Bermuda, Azorlar, Lizbon hattı üzerindeydi. Günde birkaç defa çok yükseklerden uçaklar geçmişti. Nitekim, uçakların sesini duyuyor, kuvvetli dürbünü ile onları arıyor fakat göremiyordu.

Bazan bir uçanbalık pat diye güverteye düşüp, cilâlı tahta üzerinde sıçramaya başlıyor, o zaman gidip balığı yakalıyor, biraz sevip, tekrar denize atıyordu.

Birkaç saattir üç barraküda musallat olmuştu, tekneyle yarışıyor, bazen kendilerini teknenin saç kaplamasına çarpıyor, hışımla dalıp, biraz sonra tekrar çıkıyorlardı. İkindiye kadar onlarla dalga geçti.

Saat dörtbuçukta tekrar radyoyu açtı. Müzik vardı, El Prompero'yu çalıyordu. Eşlik etti radyoya. Haberler başladı yine : Cenevre'de yapılan Barış konferansını anlattı, 'Arap - İsrail Harbinin her an patlayabileceğini, söyledi. Haberi veren spikerin sesi bir an sustu, sonra pürüzlü olarak ve heyecanlı devam etti : «Şimdi aldığımız bir haberi veriyoruz. Önemlidir ! Bermuda - Azorlar hava hattı üzerinde Bermuda'nın Doğu - Doğu- Kuzeyinde âni bir tayfunla birlikte gittikçe artan yer sarsıntıları kaydedilmiştir. Denizcilere duyurulur... Tayfunun şimdiki mevkiini bildiriyoruz : Kırkdört derece yirmialtı dakika doğu, otuzaltı derece onyedi dakika kuzey tekrar ediyoruz...» Yüzü karıştı birdenbire, radyoya iyice yaklaştı, tekrar tekrar anons edilen haberi dinledi defalarca. Bal rengi gözlerinde endişe bulutları uçuştu, havaya baktı. Gayet güzeldi hava. Halbuki radyo tayfunun güneybatıya doğru indiğini söylüyordu. Tam kendi üzerine geliyordu. Kalktı güverteye yayılı eşyaları topladı, içeriye taşıdı. Dengeyi bozacak her şeyi ortadan kaldırmak istiyordu. Hiç bir şey bırakmadı. Ambar kapaklarını kapattı. Aldığı emniyet tedbirlerini tekrar gözden geçirdi, her şey tamamdı. Yukarı güverteye çıktı, gökyüzünü gözden geçirdi. İkindi güneşinin kızıl ışıkları altında havada anormal bir sarı sis belirmeye başlamıştı. Bu pus giderek denizin üstünü örtüyordu. Mizanaya tırmandı, küçüklerine kadar bütün yelkenleri indirdi. Flamayı dahi içeriye aldı. Makine dairesine inerken «Keşke arkadaşlardan ikisini yanıma alsaydım» diye düşündü. Motoru kontrol etti, çalışmaya hazırdı. Merdiven başındaki kaptan köşküne çıktı. Denizde hafif bir çalkantı başlamıştı. Derken dalgalar daha da büyüdü. Havayı kaplayan pus iyice denizin üzerine yayılmıştı. Kumanda koltuğuna oturdu, marşa

bastı. Güçlü motor tok sesiyle gürüldemeye başladı. Teknenin burnu yükseldi, yarım yolla suları köpürterek ileri atıldı. Harita üzerinde yön tayini yaparak rotasını tespit etti. Buralardan mümkün olduğu kadar çabuk kaçmalıydı. Akşam yakındı, derken birdenbire karanlık bastırdı. Simsiyah bulutlar belirivermişti. Peşinden fırtına başladı. Kumanda köprüsünün güverteye açılan kapısını sıkıca kapattı, portatif radyoyu yakınına koydu ve açtı. Motora tam yol verdi. Bir ara müzik yine kesilerek ara haberlere başlandı, spiker tayfunun otuzbeşinci paralele doğru indiğini haber veriyordu.

Artık hiç bir şey görülmüyordu. Akşamın tam olmamasına rağmen etrafa zifirî bir karanlık çökmüştü. Teknenin önünü dahi göremiyordu. Projektörü yaktı, karanlık, elle tutulur bir varlık gibi etrafını sarmıştı, projektörün faydası olmuyordu. Tekne gittikçe büyüyen dalgalara batıp çıkıyor, bir an sular teknenin burnunu örtüyor, sonra güçlü motor silkinerek onu şahlandırıyor, sonra yine kocaman bir dalga çullanıyordu. «İyi ki kapakları kilitledim» diye düşündü. Ara ara denizde teknenin içinden bile duyulan gümbürtüler oluyordu.

Dağ gibi dalgalar tekneyi tokatlıyor, bir an boşlukta asılı kalan tekne peşinden hemen kuyuya düşer gibi aşağı düşüyor, sonra tekrar yükseliyordu.

Dışarıdan müthiş sesler gelmeye başlamıştı. Büyük bir çatırtıyla mizana devrildi. Zifirî karanlıkta zayıf kalan projektörlerin ışığında mizananın devrilerek başaltı küpeştesini de beraber götürdüğünü gördü. Derken kıç taraftan da bir çatırtı koptu, öbür direk te gitmiş olmalıydı. Arka taraf güverte ışıklarını yaktı. Gerçekten öbür direk te devrilmişti. Fakat arka bocurgata takılan ipler direğin denize uçmasını engellemişti, askıda kalan direk bordaya tehlikeli bir şekilde çarpıp duruyordu, takılan ipin kesilmesi gerekti. Kaptan köşkünün duvarına asılı iplerden bir top alarak dümen dolabının bağlantısına tespit etti, öbür ucunu da beline sardı, düğümledi. Bir yere tutunmadan ayakta durmanın imkânı yoktu. Kaptan köşkünün etrafını saran demir boruya sıkıca yapışarak ilerlemeye çalıştı, Binbir güçlükle bocurgata doğru ilerledi. Bir an kendisini bırakması gerekiyordu, bocurgata yetişebilmek için...

Üzerinden aşan dalgayı atlatır atlatmaz kendisini bocurgata attı. Çok seri bir hareketle belinden av bıçağını çekerek ipi kesti. Bışağı beline taktığı sırada yeniden bir dalga gelmişti. Kollarını demire iyice sardı. Bir an sular üzerini örttü, tekne silkindi, çatırtılarla tekrar dikildi. Çok şiddetli esen fırtına bile kendisini denize atabilirdi. İnsanüstü bir gayretle kendisini kaptan köşkünün etrafını fırdolayı dönen tutunma borusuna çekti.

Tam yapıştığı an tekrar dev bir dalga tekneyi tokatladı. Bir zaman nefesini tutarak kendisini emniyete almaya çalıştı. Bu dalga serbest kalan direği beraberinde alıp götürdü.

Direk az daha kendisini de beraber sürüklüyordu. Bacağına çarpmış, yaralamıştı onu. Acıyla yüzünü buruşturdu. Boruya tutunarak kendisini kaptan köşküne sürükledi. Kapıyı arkasından kapattı. Sırılsıklam olmuştu. İrtibat kapısından koridora çıktı, zorlukla kamaraya gitti. Üzerine kuru birşeyler giyerek tekrar kaptan köşküne çıktı.

Tekne dağılacakmış gibi çatırdıyordu. İndi, kalktı, şahlandı, düştü ; pusula fırıl fırıl dönüyordu. Bu uğraş saatlerce sürdü.

İlk akşamdan beri hiç ses çıkmayan radyodan kuvvetli bir parazitle beraber ses gelmeye başlamıştı. Tatlı bir müzik çalıyordu. «Çok şükür Tanrım», dedi kendi kendine. «Galiba kurtuldum..» Bütün gecenin yorgunluğu üzerine çökmüştü, fakat uyumak istemiyordu. Sis ve çalkantılar öğleye doğru azaldı. Radyo çok şiddetli yer sarsıntılarından, sahillerdeki feci tahribattan söz ediyordu. Binlerce ölü vardı. Küba, Haiti, Florida, Bermuda, Filadelfiya, Azorlar yörelerinde büyük hasar vardı. Okyanustaki dev dalgalardan söz ediyordu radyo. «Siz benden sorun onları !...» dedi içinden. Müzik güzeldi. Kontrol konsoluna yaslandı....

Gerinerek uyandı ; sağı, solu tutulmuştu. Ayağa kalktı. Tekrar gerindi ; saate baktı. Sabahın sekiziydi. Ertesi gün sabaha kadar uyumuş muydu ? «Ama bu sis de dağılmamış ki,» dedi kendi kendine. Pusulaya baktı, çalışıyordu. Kendi kafasından Doğu - Doğu - Kuzeye bir rota verdi tekneye. İyice yol kesti. Sürati iki mile kadar düşürdü. Çünkü elli metre kadar bir görüş

veriyordu katı sis. Çok dikkatle birkaç saat ilerledi. Siste değişiklik yoktu. Acıkmıştı, koştu içeriden malzemeyi getirip kendisine ayaküstü bir sandviç hazırladı. Müzik dinliyor geçirdiği o felâket geceyi düşünüyordu.

Tayfunun ters esintileri tekneyi önüne katıp sürüklemiş olmalıydı. Güneşin görünmesini bekleyip rasat yaparak yerini tayin etmeye karar verdi. Sisin biraz açıldığı bir zamanda yerini tayine muvaffak oldu. Sekstant üzerinde okuduğu rakamlar kendisini hayrete düşürdü. Otuzyedi derece oniki dakika kuzey, yirmisekiz derece otuziki dakika doğu enlem ve boylamlar üzerine atmıştı fırtına onu. Azor adalarının yakınında olmalıydı. Bir türlü inanamıyordu. Fakat ne kadar yakındı acaba ? Hesapta yanılmış olabilirdi. Hortumun içerisine düşseydi başına gelecekleri düşündü, tüyleri ürperdi. Değirmen taşları arasındaki buğday taneleri gibi ezileceği muhakkaktı. Sis biraz daha açılmıştı, işte tam bu sırada gördüğü şeyle irkildi. Yüz metre kadar ilerisinde kocaman bir karaltı vardı, biraz daha yaklaşınca seçti : Bir kayalık ! Önce paniğe kapılarak tornistan etti ; sonra ihtiyatla çok az yol verdi, yavaş yavaş yaklaştı.

Önündeki biçimli kayanın üzerine atladı. İlk dikkatini çeken şey kusursuz ve geometrik şekilleri olan kayalardı. Ayrıca daha önemli olan bir şey dikkatini çekti. Ayaklarının altında irili ufaklı derin deniz yaratıkları vardı : Ölü, ölmek üzere, diri, kıvranan, sürünen, çeşit, çeşit yaratıklar !... Sert kabuklu, dikenli yaratıklar... Bitki ve hayvanlar, iki tür de aynı özelliği taşıyordu : Sert kabuklu, vahşi görünümlü idiler.

İlk çıktığı kayadan atlıyarak yerdeki yaratıklara basmamaya gayret ederek biraz ilerledi. Çok dik bir yokuşu çıkıyordu. Aşağılarda iken görmediği bir manzara onu iliklerine kadar ürpertti. Önüne serili bir şehir vardı. Hiç görmediği, bilmediği yöntemlerle yapılmış bir şehir. Sivri geometrik kuleler, büyük yapıların etraflarını kuşatan peronlar, kulelerin etraflarını dolaşarak birer mimarî harikası oluşturan şekiller.. gözlerinin önüne serilen ve kulelerin alt düzlüklerinde son bulan harika biçimler, geniş yarımküreler şeklinde kuleler, kubbeler... Çok geniş caddeleri balçık, yosun ve türlü deniz yaratıkları ile kap-

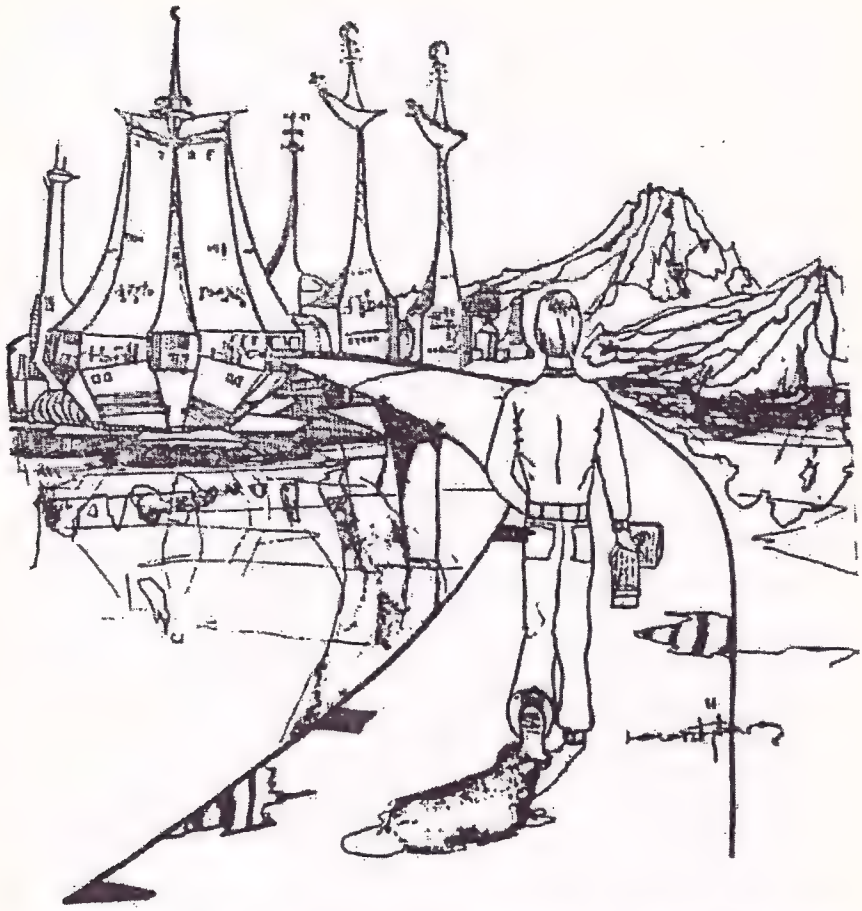

lı olan şehirde, şaşkın, yamaçta dikkatini çeken kubbeli, gösterişli büyük yapıya doğru ilerliyordu ki, ayaklarının altındaki zemin sarsıldı. Diplerden gelen bir sarsıntıydı bu. Bir daha, bir daha... Herhangi bir felâket olmadan bu kentin sırrını çözmek istiyordu. Nihayet büyük binanın dev kapısına yetişti. Kapı açıktı girdi. Büyük salonlar odalar vardı. Buralarda da yosunlar, deniz kabukluları her tarafı kaplamış, oldukça kalın bir birikim tabakası herşeyin üzerini örtmüştü. Açıklık yerlere nazaran burası oldukça korunmuş sayılırdı. Bir kenarda bula-

Resim : Levent ÖZTAN

bürtüler ona şimdi görülemiyen adamsı kara parçasının sonunun geldiğini anlatıyordu.

«Yazık», dedi kendi kendine. «Dünyanın haberi olabilseydi bu olanlardan»

Sarsıntı dalgaları bir saat sonra çullandı tekneye. Bir denizci olduğu için tahmin ediyor, bekliyordu bu hadiseyi, tertibatını almıştı. Tekneyi dalgalara dikey bir konuma getirip motoru tam yol çalıştırarak o konumda durmaya çalışıyordu.

Dağ gibi dalgalar tekneyi savuruyor, güçlü motor tekrar rotayı düzeltiyor, yeni gelen dalga tekrar savuruyordu.

Bu böylece bir gün sürdü, bitkin ve yorgun olarak hâlâ oldukça iri dalgalarla kaplı denizde korkulu bir gece daha geçirmiş oldu.

Kendisini en çok şaşırtan ve sevindiren olay da, teknenin içinde madenî bir levha bulması olmuştu. Silip temizleyince, üzerinde birtakım garip yazılar kazılmış olduğunu gördü, hiç bir şey anlamadı. Demek ki adadan kaçarken elindeki levhayı bırakmıyarak tekneye onunla birlikte çıkıp içeri atmıştı.

Geriye dönüş çok kolay oldu. Zira tekneyi Azor adalarında yedeklettirip ekspres bir gemiye bağlattı. Rahat uykular çekerek Florida'ya kadar geldi.

O curcunadan nasıl olup da kurtulduğuna herkes şaşıyor, yaşadığı maceraya bir türlü inanmak istemiyorlardı. Halbuki hâlâ yosunlar ve balçıklar ayakkabılarında duruyordu.

Bilim adamlarının deşifre ederek okudukları ve «yanıltıcı bir oyun» olarak niteledikleri, «turistlere yutturulan» cinsten bir eski eser taklidi olduğunu söyledikleri madenî levhada ise şunlar yazılıydı :

«Ey bizden sonra bu kitabeyi bulacaklar ! Ben Tamia, onlara uğraştıkları şeyin sonumuz olacağını söyledim, dinletemedim. Direttiler deneyeceğiz diye. O iblis silâhın dizginleri zaptedilemez, dedim ; dinlemediler. Yeryüzüne hakim olmak iptilâsı onları kahredecek, yerle bir edecek. Dündenberi bu levhayı X-R-Pen ile yazıyorum. Biliyorum başımıza gelecekleri. İnsanlığın bütün günahları onların üzerine olsun; şimdi denemeyi yapıyorlar. Ben.....» □

Altı Milyonluk Adam

PİLOT HATASI (Pilot Error)

Edward J. Lackso'nun yazdığı bu bölüm az da olsa biyonik adamın Athena I İle Uzayda Yolculuk adlı serüvenini anımsatıyor. Bu kez uzay aracı yerine bir özel uçakta pilotluk yapan Steve Austin'in başı yine dertdedir. Ve her zaman olduğu gibi, yine çevresinde kurtarmak ya da kurtarılmak için sıra bekleyen kızlardan birine iş düşer sonunda.

Filimdeki görüntü bozuklukları bize bir gazete haberinin doğruluğunu kanıtlar gibiydi. Buna göre dizinin satın alınan filimlerinden dördü çizik ve bozukluklar yüzünden TRT'ce «yayınlanamaz» damgası yemiş. TRT'nin bu filimlere düşük ücret ödediği, bu nedenle de kopyanın kopyasının gönderildiği, üstelik gelen filimlerin de yayın tarihine kadar çok kötü koşullar altında bekletildiği söyleniyor. Artık hangi birine yanalım şaşırdık : Filimleri izlerken kafamızın bozulduğuna mı, yoksa gözümüzün bozulduğuna mı ?

DENİZİN DERİNLİKLERİNDE (Act Of Piracy)

Biyonik adamın bir beylik serüveni daha. TRT deki çevirmenler de işi pazarlamacılığa dökmüş olacaklar ki, adı üstünde «bir korsanlık olayını» Denizin Derinliklerinde diye tanıtıp ekrana izleyici çekmeye çalışıyorlar. Deniz dibi görüntülerinin bir iki dakikayı geçmediği bir serüvene bu adın verilmesini başka türlü yorumlamak olanaksız.

Serüvenin sonunda Oscar Goldman'ın Steve Austin'e bakıp «Niçin ondan nefret etmiyorum ?» diye sorması da düşündürücü. Son gelen söylentilere göre Oscar Goldman, daha doğrusu onu canlandıran Amerikalı oyuncu Richard Anderson ve Lee Majors arasındaki nefret denizin derinliklerinden çıkmış bile. Nedeni de Majors'ın Anderson'a ikinci sınıf oyuncu imiş gibi davranıp onu küçümsemesiymiş diyorlar. **Forbidden Planet** (1956) «Meçhul Dünya», **Seven Days In May** (1964) «Mayısta Yedi Gün» **Seconds** (1966) gibi belli başlı b - k filimlerine emeği geçmiş bir oyuncuya Majors'ın davranışı, hoş olmasa gerek. Hele ününü sadece bu b - k bozuntusu diziye borçlu olduğu düşünülürse.

SİNEMADA BİLİM - KURGU

ÖLÜM YARIŞI 2000 (Death Race 2000)

Yönetmen : Paul Bartel/Oyuncular : David Carradine, Simone Griffeth/Senaryo : Robert Thom & Charles B. Griffith/Yapımcı : Roger Corman/Amerikan New World Pictures yapımı/renkli/1976

Hollywood yapımı bu filim, bilim - kurgu sinemasının iki tanınmış imzasını taşıyor : Biri Amerikalı yapımcı Roger Corman, diğeri üzerine senaryonun yazılmış olduğu özgün öykünün yazarı Ib Melchior.

1926 doğumlu Roger Corman sinemaya yönetmen olarak 1950 lerde başlamış ve çoğu filminde yapımcı - yönetmen olarak gözükmüştür. Korku ve serüven filimlerinin yanı sıra **The Day The World Ended** (1956), **It Conquered The World** (1956), **Not Of This Earth** (1957), **Attack Of The Crab Monsters** (1957), **Teenage Caveman** (1958) gibi bilim - kurgusal yapıtlara da imza atmıştır. Bunlardan bir atom savaşı sonrasını anlatan ilki, 1960 larda yurdumuzda «Atom Canavarı» adıyla gösterilmiş ve oldukça ilgi uyandırmıştı.

Danimarka'da doğan ve sonraları Amerika'ya yerleşen 60 yaşındaki yazar - yönetmen Ib Melchior ise önceleri oyunculuk ve set desinatörlüğü ile işe başlamış, ardından **Angry Red Planet** (1959), **Reptilicus** (1961) ve **The Time Travellers** (1964) adlı b - k filimlerinde yazar - yönetmen olarak görev almıştır. 1965'de **Robinson Crusoe On Mars** filminde de onu yazar olarak görüyoruz. Ne yazık ki, bu yukarda sıraladığımız filimler, ucuz tecimsel sinema örnekleri olmaktan öteye gidememiş ve sadece b - k severlerin ilgisini çekebilmişlerdir. Yıllar sonra bu iki sanatçıyı biraraya getiren Ölüm Yarışı 2000'de de aynı tecimsel hava seziliyor. Dikkate değer özelliği, karamsar ve distopik (ütopya karşıtı) düşüncelerin filimde bir doruk noktasına ulaşması. İnsanları kana susamış canavarlar olarak kabul eden bu anlayışın, izleyiciyi tedirgin ettiği ölçüde düşündürmesini de isterdik. Ama yönetmen, sinema izleyicisine, arena izleyicisiymiş gibi davrandığı sürece buna olanak yok tabii.

Klüp Odası

Kitaplık ve fonoteği ile klüp odasını yeniden açıyoruz, sevgili okurlar. Kitap ödünç almak, kaset banda müzik ve oyun kaydı yaptırmak isteyen Science Fiction Fan Club (SFFC) üyelerinin mektuplarını bekliyoruz. 2. sayımızda yayınlanan koşullar bugün de geçerlidir. Bu arada kitaplığımıza önemli sayıda kitap bağışlayan sayın Ahmet Müfit Özdeş'e tüm SFFC üyeleri adına teşekkür ederiz.

SFFC üyeleri : 1. Murat Yüceer, 2. Nejat Bayülke, 3. Birol İlban, 4. Berrak Yavuz, 5. Halil Kırelli, 6. Ethem Basri Akgil 7. Hüseyin Başyıldız, 8. Zafer Sağlam, 9. Mesut Çinetçi, 10. Babür Şahinoğlu, 11. Sezen Kaymak, 12. Rüveyda Subaşı, 13. Tahsin Çilen.

SFFC üye aday listesi : 1. Serdar Tahiroğlu, 2. Bülent Arınlı 3. Tuğrul Demir, 4. Nejat Ertan, 5. Mümin Saatçı, 6. Sedat Tardü, 7. Enis Akbaba, 8. Sinan Arıca, 9. Cenap Baytur, 10. Bülent Belgin, 11. Yemen Çağlar, 12. Bahattin Eki, 13. İlhan Ertenli, 14. Murat Gözen, 15. Gürkan Hasırcıoğlu, 16. Hürsel Kendir, 17. Fikret Özbek, 18. Uğur Ziya Soku, 19. Hayati Şaturoğlu, 20. Ragıp Şekerli, 21. Erden Tabak, 22. Serap Timur 23. Mehmet Tüfekçi, 24. Mehmet Alptekin, 25. Zafer Babalı, 26. Serdar Efe, 27. Sami Efegil, 28. Zihni Ergün, 29. Mehmet Güvener, 30. Engin Işıksal, 31. Serhat Kerman, 32. Hamdi Sağlam, 33. Mustafa Seçkin, 34. Hüsamettin Yalçıntaş, 35. Emel Yıldız.

Önemli duyuru : Bilim - Kurgu Meraklıları 1977 Ankara 1. Grup Toplantısı 3 Temmuz Pazar günü saat 14.00'de Çankaya Çay Bahçesi üst salonda yapılacaktır. Adres, Aşağı Ayrancı Dolmuş Sondurak Meydanı Meneviş Sok, No. 86 dır. Bu tanışma ve söyleşi toplantısında ayrıca müzik dinletisi (Pink Floyd, Tangerine Dream, Kraftwerk, elektronik müzik vs.) ve resim sergisi de yer alacaktır. İlgilenen tüm arkadaşları bekliyoruz.

7. sayımızda tanıttığımız Ölmez Adamların Evi adlı yapıtın özgün adı **La Maison des Hommes Vivants** olup Claude Farrère tarafından 1911 de kaleme alınmıştır. Bize bu bilgiyi sağlayan sayın Erol Tulay'a teşekkür ederiz.